

Siklósi Járásbíróság
1.P.20.498/2018/20.szám

A Siklósi Járásbíróság aoda (.....
.....ügyvéd) által képviselt OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt. (1066 Budapest,
Mozsár u. 8.) felperesnek – a dr. Némethi Gábor ügyvéd (1123 Budapest, Táltos u. 15/B. VII. em.
2.) által képviselt) alperes ellen – 676.664,- forint
és járulékai megfizetése iránti perében meghozta a következő

í t é l e t e t:

A járásbíróság a keresetet elutasítja.

A járásbíróság kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 53.830,-
(ötvenháromezer-nyolcszázharminc) forint perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, amelyet ennél a
bíróságnál kell elektronikus úton benyújtani a Pécsi Törvényszékhez címezve.

A bíróság tájékoztatja a peres feleket arról, hogy fellebbezésnek az elsőfokú eljárás szabályainak
lényeges megsértésére, vagy az ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló jogszabály téves
alkalmazására hivatkozással van helye. Lényeges eljárási szabálysértésnek az olyan
jogszabálysértés minősül, amelynek az ügy érdemi elbírálására kihatása volt.

A fellebbezést a tanács elnöke hivatalból elutasítja, ha a fellebbezés nélkülözi a fent megjelölt
hivatkozást. A fellebbezés elutasításának ezen az alapon nincs helye, ha a fellebbező megjelöli,
hogy az elsőfokú ítélet meghozatala előtti eljárás mely mozzanatát tartja jogszabálysértőnek, illetve
azt, hogy az ítélet álláspontja szerint mely jogát, vagy jogos érdekét sérti.

A másodfokú bíróság az ügy érdemében tárgyaláson kívül határoz, a felek bármelyikének kérelmére
azonban tárgyalást tart.

I n d o k o l á s

A felperesi jogelőd - az OTP Bank Nyrt. - és az alperes Siklóson 2008. március 14. napján deviza
alapú személyi kölcsön szerződést kötöttek, amelynek értelmében az alperes 5548,73 CHF-nak
megfelelő 903.000,- Ft kölcsönt vett igénybe a felperesi jogelődtől 12%-os ügyleti kamat, 3%-os
kezelési költség (havi 0,25%) kikötése mellett, utóbbi összege 13,87 CHF volt. A teljes hiteldíj
mutató (THM) évi 19,74%-ban lett meghatározva. A havi rendszeres törlesztőrészlet 111,82 CHF
összegben került feltüntetésre, amely tartalmazta a tőke időarányos részét és a havi kezelési
költséget is. Az alperes folyószámlájára ténylegesen folyósított kölcsön összege 880.425,- Ft-ot tett
ki. A törlesztés 2008. április 15-én volt először esedékes, majd minden hó 15. napjáig közvetlen
terheléssel a lakossági folyószámláról.

Ezen törlesztőrészletek megfizetését a felperesi jogelőd devizaeladási árfolyamán forintban igényelte, amelyet az alperes tudomásul vett.

A szerződő felek rögzítették a szerződésben azt is, hogy a kölcsönszerződés a felperesi jogelőd mindenkor hatályos Általános Üzletszabályzatával és Személyi Kölcsön Üzletszabályzatával, valamint ennek elválaszthatatlan részét képező Hirdetménnyel együtt érvényes, amelyek tartalmának megismerését a szerződés aláírásával tanúsította az alperes. Ezen szerződéshez kapcsolódóan a szerződéssel egyidejűleg az alperes kockázatfeltáró nyilatkozat devizában nyilvántartott személyi kölcsönhöz megnevezésű okiratot írt alá. Az alperes nyilatkozata szerint tudomásul vette, hogy a pénzügyet az általa igényelt kölcsön összegét forintban folyósítja, a folyósított összeg a folyósítás napján érvényes, az OTP Bank Nyrt. által alkalmazott deviza vételi árfolyamon kerül kiszámításra. A kölcsön törlesztése forintban történik, az egyes törlesztő részletek forint összegét az OTP Bank Nyrt. az általa alkalmazott, az esedékesség napját megelőző napon érvényes devizaeladási árfolyam alapján határozza meg.

Az alperes kijelentette azt is, hogy tudomással bír arról, hogy a kölcsönszerződésben rögzített deviza árfolyama napról-napra változik, (euró esetében meghatározott \pm 15%-os sávban, svájci frank esetében pedig bármilyen irányban és bármilyen mértékben), ezért az esedékesség napján megfizetendő törlesztő részlet forint összege előre nem megállapítható. Amennyiben a folyósítás napján érvényes árfolyamhoz képest a forint árfolyama gyengül, a devizában megállapított törlesztő részletek forintban megfizetendő ellenértéke akár jelentős mértékben is megemelkedhet.

Az alperes kijelentette, hogy a tájékoztatóban foglaltakra figyelemmel a devizában nyilvántartott személyi kölcsön folyósítását úgy kéri, hogy az árfolyamváltozásokból eredő kockázat jellegét teljes körűen megismerte, megértette, a felmerülő kockázatot viseli. Kijelentette azt is, hogy a felperesi jogelőddel szemben az általa alkalmazott deviza vételi és eladási árfolyamok változásának kockázatából eredően igényt nem érvényesít.

A felperesi jogelőd az alperes nem szerződésszerű teljesítésére hivatkozva 2012. június 11. napján a kölcsönszerződést 2012. június 22. napjára felmondta állítva, hogy az alperesnek 488,46 CHF tartozása állt fenn ezen időpontban, így a fennmaradó 3339,80 CHF mértékű tartozást lejárttá tette.

Ezen felmondó nyilatkozatot tartalmazó levél alperes részére történő megküldésére adat nem áll rendelkezésre.

Ezt követően közel egy év elteltével a felperesi jogelőd újabb kölcsönszerződés felmondását tartalmazó levelet RL 100619134. ajánlási ragszám alatt ajánlott küldeményként adta fel az alperesnek, amelynek tényleges kézbesítésére adat nem áll rendelkezésre, tértivevény vagy az alperes, illetve helyettes átvevője (esetleg hozzátartozója) aláírását tartalmazó postakönyvi bejegyzés nincs. Utóbbi levélben a felperesi jogelőd a hátralékos tartozást 492,10 CHF-ben jelölte meg, a hitelszámla egyenlegeként 2512,08 CHF-et tüntetett fel.

A 2013. május 08. napján kelt felmondólevélben a korábbi 2012. június 11. napján megfogalmazott felmondásra utalás nincs.

A felperesi jogelőd 2013. június 12. napján engedményezési nyilatkozatot adott ki, amely szerint az alperessel szemben fennálló 2560,45 CHF-nek megfelelő deviza vételi árfolyamon felszámított 610.847,- Ft összegű általa nyilvántartott tartozást a felperesre engedményezte, továbbá 2013. június 17. napján engedményezési szerződést is kötöttek.

Ezt követően már a felperes szólította fel az alperest a tartozása rendezésére, eredménytelenül.

A felperes 2016. január 15. napján arról tájékoztatta az alperest, hogy a felmondott szerződésből eredő devizában nyilvántartott követelést az MNB által 2015. augusztus 19. napján jegyzett hivatalos devizaárfolyamon forintkövetelésre váltotta át a 2015. évi CXLV. tv. (az egyes fogyasztói kölcsönszerződésből eredő követelések forintra átváltásával kapcsolatos kérdések rendezéséről) alapján. Egyben a forintban nyilvántartott követelést 975.226,- Ft-ban jelölte meg.

Az alperes részére a fenti tájékoztatólevél 2016. január 25. napján került kézbesítésre.

A felperes dr. Péteri Csaba debreceni közjegyző előtt 14/Ü/L/2017.szám alatt fizetési meghagyás kibocsátása iránt kérelmet terjesztett elő, melynek alapján 676.664,- Ft és járulékai megfizetésére kötelezte a közjegyző az alperest.

Az alperes ellentmondása folytán az ügy perré alakult át.

A felperes a keresetet tartalmazó iratában kérte a bíróságtól, hogy kötelezze az alperest 676.664,- Ft tőke és ennek 2017. június 20. napjától a kifizetés napjáig járó 15%-os ügyleti kamat és egyéb járulékos költségek, valamint perköltség megfizetésére.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, perköltség viselésére a felperes kötelezését.

A kereset alaptalan.

A bíróság a tényállást a felperes előadása, az alperes személyes előadása, a kölcsönszerződés és mellékletei, a kockázatteltáró nyilatkozat, a felmondólevelek, az engedményezési értesítő, az engedményezési szerződés, a felszólítólevelek, a forintosításról szóló értesítés, a feladójegyzék, a térüvevények és az aktanyomat tartalma alapján állapította meg a bizonyítékoknak a Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti mérlegelése útján.

A felperes kereseti kérelmében állította, hogy az alperes a felperesi jogelőddel megkötött személyi kölcsönszerződésből eredően a részletfizetési kötelezettségét nem teljesítette, a kölcsönszerződést a felperes ezért felmondta és a tartozást lejárttá tette. Ezen lejárt tartozás követelésére az engedményezést követően ő jogosult.

A kölcsönszerződés megkötésének időpontjában hatályos 1959. évi IV. tv. (régi Ptk.) 523. § (1) bekezdése szerint kölcsönszerződés alapján a pénzüintézet vagy más hitelező köteles meghatározott pénzüsszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint visszafizetni.

A (2) bekezdés szerint, ha a hitelező pénzüintézet – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - az adós kamat fizetésére is köteles (bankkölcsön).

Az alperes nem vitatta, hogy a felperesi jogelőd és közte deviza alapú kölcsönszerződés jött létre, azonban a kereseti kérelemben megjelölt tartozás fennállását nem ismerte el.

Az alperes a kereset elutasítására irányuló ellenkérelmében elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a felperesi jogelőd felmondást tartalmazó iratait számára nem kézbesítették, emiatt nem álltak be a felmondás joghatásai, a pénzügyintézet nem tette lejárttá és egy összegben esedékessé a tartozást, a felmondás nem hatályosult, a fennálló tartozás követelésére így a felperes nem jogosult. Az elsődleges ellenkérelem elutasítása esetére másodlagosan érvénytelenségi kifogást terjesztett elő. A felperesi követelés alapjául szolgáló kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítását kérte, ennek okaként azt jelölte meg, hogy a felperesi jogelőd a kockázatfeltáró nyilatkozatban foglaltak ellenére nem tájékoztatta őt megfelelően az árfolyamváltozás kockázatáról, a kockázatfeltáró nyilatkozatban foglalt tájékoztatás nem volt tényleges és teljes körű. Álláspontja szerint megfelelő tájékoztatás hiányában a kölcsönszerződésnek az árfolyamváltozás kockázatát kizárólag az alperesre hárító feltételei tisztességtelenek. Ez pedig a teljes szerződés érvénytelenségét eredményezi. Az érvénytelenségi kifogás jogalapjaként a Ptk. 209. § (1) és (4) bekezdését, a Kúria 6/2013.PJE., és 2/2014. PJE. határozatát, az 18/1999.(II.5.) Kormányrendeletet, a C-26/13., C-186/16., C-51/2017.számú EUB ítéleteit kérte figyelembe venni.

Az alperes ellenkérelmének megfelelően a bíróság az elsődlegesen elbírálni kért felmondás hatályosságának hiányára alapított érvelést vizsgálta.

A felperes a 2016. június 11. napján és a 2013. május 08. napján kelt felmondóleveleket csatolta, de csupán utóbbi vonatkozásában állította, hogy azt az alperes részére postai úton megküldte a felperesi jogelőd. Állítása igazolásul a Budaörs, Gervay M. u. 9-11. szám alatti felvevő posta által kiállított feladójegyzéket csatolta, amely szerint az alperes siklói lakcímére ajánlott küldeményt adott fel a felperesi jogelőd 2013. május 14. napján.

Az alperes arra hivatkozott, hogy a felperes által figyelembe venni kért felmondólevelet nem kapta kézhez, azaz azt vele a felperesi jogelőd nem közölte, az vele szemben nem hatályosult.

A felperes a bíróság felhívására nem csatolta a fentiekben megjelölt 2013. május 08. napján kelt felmondólevél feladását követően a kézbesítés megtörténtét igazoló térítvevényt.

A Ptk. 199. §-ban foglaltak szerint egyoldalú nyilatkozatból csak a jogszabályban megállapított esetekben keletkezik jogosultság a szolgáltatás követelésére; az egyoldalú nyilatkozatokra – ha a törvény kivételt nem tesz – a szerződésre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

A megjelölt jogszabályi rendelkezéshez fűzött kommentár szerint a felmondás címzett jognyilatkozat és minthogy ez a másik fél tudomásszerzésével válik hatályossá, ezért írásban közölt nyilatkozat hatályosságához az szükséges, hogy a másik félhez megérkezzék.

A Ptk. 214. § (1) bekezdése kimondja továbbá a szerződési nyilatkozat, ha azt szóban vagy szóbeli üzenettel tették, a másik fél tudomásszerzésével válik hatályossá ; az írásban vagy távirati úton közölt nyilatkozat hatályosságához pedig az szükséges, hogy az a másik félhez megérkezzék.

Az egyoldalú nyilatkozatokra a szerződésre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni a Ptk. 199. §-a értelmében, így a szerződés felmondására is vonatkozik a Ptk. 214. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés, tehát az, hogy az egyoldalú nyilatkozatot a másik féllel közölni kell, a nyilatkozat hatályosságához az szükséges, hogy azt számára kézbesítsék, arról tudomást szerezzen.

A felmondás kézbesítésének időpontjának tisztázása azért szükséges, hogy megállapítható legyen a szerződés mikor szűnt meg. A felmondás hatályának beállta ugyanis a kézbesítéshez, az kézhezvételhez kötődik, ennek hiányában a felmondás hatálya nem áll be, a fennálló tartozás nem válik lejárttá és esedékessé. A kölcsön összegét kizárólag a kézbesített felmondás tudja lejárttá és esedékessé tenni, csak a felmondáshoz fűződnek ezek a joghatások, ezáltal a felperesi jogelőd nem volt jogosult egy összegben a tartozást követelésére, ugyanis a kézbesítés alperes részére megtörténtét igazoló tértivevény hiányában ez állapítható meg.

A Ptk. 328. § (1) bekezdése szerint a jogosult követelését szerződéssel másra átruházhatja (engedményezés).

A Ptk. 329. § (1) bekezdése kimondja továbbá az engedményezéssel az engedményes a régi jogosult helyébe lép, és átszállnak rá a követelést biztosító zálogjogból és kezességből eredő jogok is.

Mivel a fentiek szerint a bíróság megállapította, hogy a felmondáshoz fűződő joghatások nem álltak be, az adós tartozása nem lett egy összegben lejárttá téve, a felperesi jogelődnek, majd a felperesnek nem volt jogosultsága egy összegben az alperestől azt követelni, így a felperesre, mint engedményesre a pénzügyet azt nem tudta átruházni.

Azon körülmény, hogy a felperes a leveleiben utal arra, hogy a szerződés felmondásra került nem elegendő bizonyíték arra, hogy a felmondást az alperes ténylegesen átvette, az számára közölve lett.

Az alperes elismerésének hiányában a kereseti kérelemben a felperes által megjelölt tartozás megfizetésére, a felperesi jogelőd egyoldalú nyilatkozata (felmondása) hatályosulásának hiányában az alperes nem kötelezhető.

A bíróság az elsődleges ellenkérelemben foglaltak alapján a kereset elutasításáról döntött, ezért a kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítására vonatkozó kifogást – amely az árfolyamváltozás kockázatának alperesre hárító feltételeinek tisztességtelenségére alapítottan került előterjesztésre – a bíróságnak érdemben vizsgálnia nem kellett.

Az alperes pernyertes lett, ezért a felperes köteles a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján perköltség megfizetésére, amely áll az alperest képviselő ügyvéd ÁFA-mentes a 32/2003.(VIII.22.) IM.r. 3. § (2) bekezdés a) pontja szerinti 5%-os, 33.830,- Ft összegű munkadíjából és a rendelet 4. § (1) bekezdése alapján felszámított két tárgyaláson való megjelenés 20.000,- Ft (2 X 10.000 Ft) mértékű útiköltségéből.

Siklós, 2019. február 18.

Dr. Sovák-Rudolf Andrea s.k.
bíró